

אוניברסיטה בתנופה
 בטקס מרגש הונחה אבן פינה לפקולטה לרפואה על שם ד"ר מירי ושלדון אדלסון
 באוניברסיטת אריאל. (עמוד אחרון)

- 8 **קורה מה**
 עצמאות בבית השגריר
- 6 **ברשת**
 לא דיסקטית
- 4 **מזדור המייסדים**
 דובי דינר חלק ב'

הרב חיים נסימי
 יו"ר רשת הגרעינים התורניים שעלים

על הפרשה - בלק

בלי העין הרע

הקצר הזה באחת הפיל מחיצות, השיחה קלחה והלבבות התאחדו. הסיפור הפשוט הזה מלווה אותי, ובמשך שנים מתחזקת בתוכי ההבנה שתפקידנו המרכזי הוא לראות מבעד למשקפיים הכהות את העיניים הטובות והמאירות של העומדים מולנו: תהיה זו ילדה קטנה, נערה, חייל או משפחה. בפרשתנו אנו נפגשים עם הקצה השני. העין הרעה של בלעם הרשע הדוחפת אותו בכל כוחו לקלל. פעמיים התורה מתארת לנו "ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם". ובהמשך: "אפס קצהו

רשותכם סיפור קצר מתחילת דרכנו בגרעין התורני בבית שמש. הלכתי ברחוב ולפתע נעצר לידי אופנוע, ממנו ירד בחור אשר פניו מכוסות במשקפי שמש כהים מאוד. קשה היה לזהות במי מדובר. בכל אופן, הוא בירך אותי בשלום והשבתי לשלום. בהשגחה העזתי לבקש "אולי תוריד את המשקפיים?". כשהסיר את המשקפיים אמרתי לו "איזה עיניים יפות יש לך, לא חבל להסתיר אותם?". הוא היה כל כך נבוך ומופתע ובעצם לא האמין שיש לו עיניים טובות. שמתי לב איך המשפט

התשתיות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן אינן עומדות בקצב התפתחות האזור. תשתיות התחבורה, המים, הגז והביוב באזור הוקמו לפני שנים רבות ואינן מתאימות לשנת 2017. ואינן תאונות רבות בכבישים, תקלות מים וחשמל פוגעות בכל האוכלוסייה כולל ערבי האזור. אנו נערכים לקראת מיליון תושבים בשנת 2040 ולכן צריך להיערך גם בתשתיות. השבוע בישעמדה - על תאונות דרכים ותשתיות לעתיד.

המשך בעמוד הבא <

תחילת השיחה	סיום השיחה	תחילת השיחה	סיום השיחה
ירושלים	19:08	ניסה	20:29
חברון	19:23	יציאה	20:26
תל אביב	19:28	שכם	20:32
חיפה	19:21	באר שבע	20:33
			19:18

ישיבת "עמדה" ו"ח

הבניה החלה
70% משלב א' נמכר

15

דקות מירושלים

פרויקט האיכות לציבור הדתי לאומי

פרטים בעמוד 3 <<

כביש 60

"דיווח ראשוני: תאונת דרכים בין אוטובוס למונית אחרי גבעת אסף לכיוון עפרה, דווח על מספר נפגעים. הכביש חסום לשני הכיוונים. כוחות משטרה בדרכם למקום", זו הייתה ההודעה שהופצה ביום שלישי שעבר עם הגעת השמועה על תאונת דרכים קשה בבנימין. מאוחר יותר פורסם כי בתאונה זו נהרגו שבעה בני משפחה תושבי הרש"פ, בהם שלושה ילדים. כמה ימים לפני תאונה זו, ולא רחוק משם, נהרגו שלוש נשים ערביות מתאונה חזיתית סמוך לישוב כוכב יעקב. סך הכל עשרה הרוגים בפחות משבוע.

גם אם הודעות כאלה אינן דבר של יום ביומו, לצערנו הן לא מקרה נדיר. זה לא סוד שרובם המכריע של ההרוגים בתאונות אלו הם ערביי האזור אשר מזלזלים בחוקי התנועה ועושים בכביש כאוות נפשם. מי שמכיר את תרבות הנהיגה שלהם בכבישי יהודה, שומרון ובקעת הירדן יודע שהמצב לעיתים דומה ל"מערב פרוע". איסורים על עקיפה בקו לבן רצוף, כניסה לצומת ללא בדיקה ונסיעה במהירות מופרזת נתפסים לפעמים כהמצלחה בלבד.

אך הגורם האנושי, יהיה מי שיהיה, אינו היחיד שמעלה את כמות התאונות. התשתיות הישנות, אשר אינן מתאימות לכמות הרכבים בשנים האחרונות, ויצרות תנאי דרך שאינם מתאימים לנהיגה יום-יומית. לצערנו מדינת ישראל לא פעלה מספיק בנושא התשתיות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן והחשש ממהלכים מדיניים ותגובות העולם בולם פיתוח תשתיות רחבות ומתאימות לגודל האוכלוסייה. זאת ועוד,

החזון שלנו הוא שעד שנת 2040 - יהיו ביהודה, שומרון ובקעת הירדן מיליון תושבים ישראלים. התשתיות הישנות אינן יודעות להכיל התפתחות זו, ועל כן נדרשת תוכנית ממשלתית לחידוש ופיתוח האזור. נדרש להרחיב את הכבישים ולהפכם לבטיחותיים יותר, לחדש קווי ואיגומי מים שיכילו את הצרכים שלנו, להוסיף צינורות גז שיגיעו למפעלים באזורי התעשייה. כך נוכל להמשיך לחיות בארץ האבות בשקט ובבטחה.

כדאי להשקיע בתשתיות, לא רק בתחבורה, אלא גם במים, ביוב, חשמל, גז וכי"כ. לשמחתנו כבר יובל שנים ההתיישבות גדלה והולכת וברור לכולם שאנחנו כאן כדי להישאר. אנו רואים בשיפור התשתיות משימה חשובה שיש לשים עליה תשומת לב רבה. בסופו של יום ברוב כבישי יהודה ושומרון אנו נוסעים זה לצד זה, יהודים וערבים, ותשתיות טובות יכולות להציל חיים של אנשים רבים. כחצי מיליון ישראלים תושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן הם אזרחי מדינת ישראל ומגיעה להם תשתיות ורמת חיים שווה כמו שיש לכל תושב במדינה.

השבוע ישבנו, ראשי מועצת יש"ע, עם שר האנרגיה יובל שטייניץ. בישיבה נדון נושא התשתיות באזור בדגש על מים, חשמל וגז. גם כאן מדובר בקווי הולכה ישנים שאינם עומדים בכמות הנדרשת. בעיית חוסר המים שמתרחשת בחודשי הקיץ בחלק מהישובים היא חמורה והשר התגייס יחד עם משרד הפנים לתת פתרון זמני ומהיר לכך. איגומי מים נוספים תוכננו וחלקם כבר הוקם בישובים רבים ונראה כי חלק מבעיות המים הזמניות לא יחזרו השנה. אולם זה לא מפסיק, נדרשת תוכנית אב להשקעה בתשתיות מים, חשמל וגז לתעשייה, שתתאים למיליון ישראלים ואף יותר מכך. החזון שלנו הוא שעד שנת 2040 - יהיו ביהודה, שומרון ובקעת הירדן מיליון תושבים ישראלים. התשתיות הישנות אינן יודעות להכיל התפתחות זו, ועל כן נדרשת תוכנית ממשלתית לחידוש ופיתוח האזור. נדרש להרחיב את הכבישים ולהפכם לבטיחותיים יותר, לחדש קווי ואיגומי מים שיכילו את הצרכים שלנו, להוסיף צינורות גז שיגיעו למפעלים באזורי התעשייה. כך נוכל להמשיך לחיות בארץ האבות בשקט

ההרוגים הערבים בתאונות הדרכים ביהודה ושומרון אינם נספרים על ידי הלמ"ס הישראלי, ולכן הם לא נכללים בתחשיבים הכלכליים לבחינת השקעה בתשתיות למניעת תאונות דרכים, ולמרות תאונות רבות חלק מהכבישים אינם נחשבים "כבישים אדומים" ולא מטפלים בהם. בעבר היו ממשלות שחשבו כי מדינת ישראל לא תישאר לעד באזור ולכן אולי לא

תנועה משותפת על כביש 60

למשקפיים הכהות את הטוב והמאיר. כשאנו מתבוננים וסוקרים את השפעת המפעל החשוב הזה על מדינת ישראל ודמותה, עולה השאלה מהיכן שאבו ושואבים משפחות הגרעינים התורניים את תעצומות הנפש לעשייה רבת האנפין הזו. מאליהם עולים דברי חז"ל על הפסוק "טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל". חז"ל אומרים כי לא רק שטוב עין יזכה לברכה מיוחדת מריבונו של עולם, אלא שמתוך טוב עינו הוא יביט על הסובבים אותו ויוסיף ברכה וטוב בעולם, טוב עין הוא יְבָרֵךְ.

בישראל ה' אלוקיו עמו ותרועת מלך בו". אור החיים הקדוש כל כך מתלהב מתוכן פסוק זה, ואומר "מקרא זה קישטוהו ראשונים", ומוסיף משמעות נוספת משלו: הקב"ה אינו רואה שהעבירות שישאל עושים יוצרות בהם רושם פנימי. אין החטא יוצר מום קבוע אלא לכל היותר לכלוך שניתן להעבירו על ידי רחיצה ושטיפה. מידתו של המאמין לראות בכל הבריאה את הניצוץ הטוב שנותן לו את זכות קיומו, זוהי מידתו של המאמין שיש בו מדעת קונו ומרצון קונו. רק מי שמאמין בטובו של הבורא יתברך עיניו רואות את הטוב שבבריאה ואפילו במקום שאין הטוב נראה וגלוי, הוא רואה מבעד לקליפה ומבעד

תראה וכולו לא תראה". בעל העין הרעה רואה את קצהו של העם, את השוליים של המחנה. את הקליפה ולא את התוך. את הצד הנגלה ולא את הצד הנסתר. אילו היה רואה את כל המחנה, היה רואה עם שוכן לשבטיו שבמרכזו נמצא המשכן, מקום השראת השכינה בישראל. מבט בקצה המחנה זה המקצוע של בעל העין הרעה. לראות את החלק הפגוע, כביכול, "אפס קצהו תראה וכולו לא תראה". בעל כורחו נאלץ בלעם לסמן לבניו של אברהם אבינו את מקור ההשראה - לראות בעין טובה את הבריאה כולה. בלעם אומר בנאומו: "לא הביט אוון ביעקב ולא ראה עמל

מצפה בראשית

15

דקות מירושלים

פרוייקט האיכות לציבור הדתי לאומי

החל מ - 990,000 ש"ח

בימים אלו הולכת ונבנת שכונה חדש "מצפה בראשית" ביישוב הקהילתי מצפה יריחו, אתם מוזמנים לבוא ולגור על נוף קסום וביישוב מיוחד - וכל זה 15 דקות בלבד מירושלים בתים מותאמים לכל גדלי המשפחות • גדלים 100 ל - 240 מ"ר • ישוב שיש בו הכל • מחיר שלא יחזור • כביש מהיר המחבר בין ירושלים ליישוב • בניה איכותית ע"י קבלן עם ניסיון רב - ש.א.ג. ולול

לפרטים אלעד 050-2091959 | bereshit1.co.il

בארבעה ארבעות ארבעות

האוטובוסים של "החברה לפיתוח מטה בנימין" בתחנת הדלק הישנה בעפרה, תשנ"ג (1993)

אש מן המארב. רחלה דרוק משילה, שנסעה באוטובוס, וגם יצחק רופא, נהג האוטובוס, נהרגו. באותו לילה חזרתי מחו"ל. התבשרתי על הפיגוע, ומשדה התעופה בן-גוריון נסעתי היישר לצומת תפוח. את הנהג ראיתי. הוא היה מכוסה. נכנסתי למכונית והפניתי את ההגה לכיוון קריית מנחם. נסעתי לביתי. הייתי נושא הבשורה הרעה. חשתי שחובתי לבשר את הבשורה לאשתו - רעיה שהפכה בן לילה לאלמנה של חלל פעולת איבה. זה היה נורא.

כמי שאחראי להסיע יום יום תלמידים - היה ברור לי שמעריך ההסעות חייב להמשיך לפעול. אי אפשר לעצור, החיים נמשכים. ילדים ממשיכים ללמוד בבית הספר. וצריך להסיע אותם. ומי שצריך לעשות את זה - הם הנהגים 'שלי'. הנהגים שאני משבח: "אתה תיסע ל...", הייתי חייב לחזק את כולם. לעודד אותם. שימצאו כוחות להמשיך במשימה החשובה לשמור על שגרת החיים בהתיישבות. אין שום אפשרות להתעלם מהקושי. הנהגים עברו השתלמויות שתכליתן להכשירם לנהיגה במצבי חירום ובמגוון תרחישים שכולנו מתפללים שלא ייקלעו אליהם לעולם.

הסכמי שלום - מעבר למומוגי ירי

בשנת '95 נפל דבר: קיבלנו אוטובוסים מסוג חדש - ממוגני ירי. לקראת הסכמי אוסלו, קרא ראש הממשלה יצחק רבין ליועץ שלו ללוחמה בטרור, יגאל פרסלר, ואמר לו שההסכמים שהולכים לקראתם טמונה בהם סכנה רבה, וחובה עלינו להצטייד באוטובוסים ממוגני ירי. את כל 40 האוטובוסים החדשים, שהיו אמורים לחלק למועצות אזוריות ברחבי הארץ, הוא קבע שיש להפנות למועצות שביהודה ושומרון. הוא הורה למגן אותם כדי שהתלמידים ייסעו בבטחה. מיגון האוטובוסים היה תהליך ארוך ויקר, אך הכרחי. דוגמה שממחישה את ההכרח הייתה מקרה של אוטובוס שיצא בארבע אחר הצהריים והסיע עובדים של המנהל האזרחי לירושלים. באותו יום התלבטנו למי לשלוח את האוטובוס הממוגן: לתלמידים או לעובדי המנהל. היינו במצוקה כי עמדו לרשותנו חמישה אוטובוסים ממוגנים בלבד. בסופו של דבר החלטנו שהאוטובוס הממוגן יסיע את עובדי המנהל ומיד אחר כך יאסוף בבנייני האומה את בני המשפחה המורחבת של חתן בר המצווה לחגיגה המשפחתית שאמורה הייתה להתחיל בשעות החשכה בבית אל. ההסעה יצאה לדרך מהמנהל האזרחי, וליד צומת איז'ש חסמה אותה מכונית. מחבל הוציא פלג גוף

מדויקת, "רק לפני שהוא מחבר את הצינור למגדל המים, שישתה כוס מים מהמכלית כדי שהמכלית ניתן יהיה לומר שהוא מביא את המים גם לעצמו". לקחתי את הערבי הזה לדולב בעוד מועד, והראיתי לו כיצד לחבר את הצינור. ראש השנה הגיע, ומרוב שאנשי דולב הצטיינו בחיסכון במים, בסופו של דבר המים במגדל הספיקו לכולם ואף למעלה מזה, ולא היה צורך בכל הפרוצדורה של 'הגוי של שבת'.

קרה גם שבשעת לילה מאוחרת התקשרו מדל'ב: "אנחנו בצרה - התפוצץ לנו צינור ואין מים". אמרתי לאשת: "נעה, איזה נהג נוציא עכשיו מהבית אחרי שעבד כל היום? בואי ניסע שנינו". היינו זוג צעיר. עלינו על המשאית, 18 טון, בקושי 'חשבנו' בעליות בכבישים של אז. חשבנו לעצמנו: "נהג, אנחנו מצילים את דל'ב. בוודאי כל התושבים עומדים בשער ומחכים שנגיע כדי למחוא לנו כפיים". נכנסנו בשער ... שקט. כולם בבתים. ישנים. ומה עם העיפיות בדרך חזרה? אל דאגה, רחל וחיים גברצמן הזמינו אותנו לכוס קפה...

החברה לפיתוח - לא רק הסעות

הפעילות ב"חברה לפיתוח" התפתחה בהדרגה. לעתים זיהינו צרכים שבמילויים ראינו פוטנציאל להכנסה, ולעתים 'נקראנו לדגל', עת המועצה ביקשה מאתנו לתת מענה לצרכים ש'עלו מהשטח'. העיסוק בבנייה החל בהקמת גני ילדים בעבור המועצה ובבנייה למוסדות. בהמשך - התרחב לבנייה למגורים ולעסקים. כשאפיק מסוים מניב רווחים, הכספים מאפשרים לפנות לאפיק נוסף וליזמות חדשות. כך 'התגלגלנו' מעסק לעסק; מבניית גני ילדים עד להקמת אזור תעשייה, ומטיפול נקודתי ברשת חשמל קטנה - למערכות גדולות של תאורה היקפית, ועוד. הצרכים גדלו ורבו, ואנחנו - ב'מרוץ' תמידי אחריהם להדביקים ולתת להם מענה הולם.

נהג שלנו נהרג

אבנים ובקבוקי תבערה היו מנת חלקנו באזור מאז האינתיפאדה הראשונה. האוטובוסים מוגנו נגד אבנים, ובתקופות מסוימות היו נהלים לליווי אוטובוסים שקבע הצבא: חיילים שהצטרפו כנוסעים וישבו בקדמת האוטובוס וגם גיפ צבאי שנסע אחרי האוטובוס וכד'. ברבות הימים לא הסתפקו המפגעים באמצעים הללו, והחלו לירות. בשנת '91, בנסיעה לאפגנה בתל אביב, לקראת הציאה של ראש הממשלה לוועידת מדריד, נפתחה על אוטובוס "החברה לפיתוח"

// מראיינות: מיכל כהנא ואחינעם ראבילו

דיים על גלגלים

את נעה הכרתי כשכבר עבדתי ב"חברה לפיתוח". התקשרתי אליה ושאלתי: "את רוצה להיפגש אתי?" לאחר שלשאלתי הראשונה ענתה נעה בחיוב, אזרתי עוז ועברתי לשאלה הבאה: "אכפת לך שתוך כדי הפגישה, ניסע לקריית ארבע? אני צריך לערוך שם ריאיון קבלה לנהג אחד... זה היה ה'דייט' הראשון שלנו: על גלגלים בדרך לריאיון את הנהג הראשון שהצטרף לחברה. אחרי כחודש וחצי החלטנו להתחתן. לימים נוספו לחברה נהגים רבים ואשתי הכירה את כולם. האווירה ששררה בחברה הייתה אווירה משפחתית וחמה.

סיפורים מפה ועד לרמת הגולן

בראשית דרכנו כחברה, קרה המקרה, ואוטובוס שלנו שהסיע מטיילים בעתיקות קצרין, 'חטף' מכה במכל הסולר ונעמד. דליפה? אין. קולות חריקה? אין. ובכל זאת - האוטובוס מסרב לנוע. מה עושים? ראשית - התקשרנו לחברת הסעות מרמת הגולן שתיקח את הנוסעים שלנו ללינה באכסניה. מיד אחר כך לקחתי את הטנדר ונסעתי למכונאי רכב שעמו עבדנו. "עלה לרכב. נוסעים לרמת הגולן!" אמרתי קצרות. "יש לנו כל הלילה", חשבתי לעצמי, "עד שיאיר הבוקר - המנוע יחזור לפעולה". יצאנו לדרך. ליד מצפה יריחו החלקנו על "שלולית" סולר. תאונה. הפעם כיצד עלינו לפעול כעת? לוותר? לא הייתה לנו ברירה. לא משאירים אוטובוסים פצועים בשטח. החלפנו רכב והמסכנו צפונה. הלך שהפקתי מהחוויה הזאת היה: "קח נשימה וסע לאט כי מי שמתעסק עם גלגלים, צפויות לו הרפתקאות מפה ועד לרמת הגולן".

מים לחץ

בראשית ההתיישבות, רבים מהיישובים לא היו מחוברים לתשתיות המים. אני זוכר לא מעט לילות שבהם נדרשתי, מטעם "החברה לפיתוח", לנסוע לבית אל, למלא מים במכלית, ומשם להמשיך לדולב, להעלות את מפלס המים במגדל המים ביישוב וחוזר חלילה. בשנה אחת לוח השנה הורה: ראש השנה חל בימים חמישי-שישי, חג + שבת = שלושה ימים. אנשי דולב חששו: "לא נוכל לעבור את החג. במגדל המים יש 50 קוב בלבד, אין די מים לכולם למשך שלושה ימים רצופים!" מה עשו? ראשית, אמרו לחצי מהתושבים למצוא להם מקום חלופי לשהות בו. בחג. העיקר לא להישאר בראש השנה בדולב. וכל מי שנותר ביישוב הוזהר באזהרה חמורה לחסוך במים; להשתמש בכלים חד-פעמיים כדי שלא יצטרכו לטשוף כלים, והוסיפו הלצה: "במים שאתם נוטלים ידיים - צחצחו בהם שיניים!". שנית, פניתי לרב קופלד בשאלת רב וזה לשונה: "אני מכיר מכונאי ערבי שיכול להביא לדולב מים ביום השני של ראש השנה. האם מותר להיעזר בו?". "טוב מאוד", השיב הרב קופלד וצירף הנחיה

לוי והראינו לו את הבניין: "מה אתה אומר? אולי תשכור אצלנו בשער בנימין?" שאלנו. תשובתו היוצאת דופן הפתיעה אותנו: "אם אני מאמין במקום - אני קונה! שכירות פרושה לזרוק את הכסף!" ואז הוא הוציא מהארנק תעודה והוסיף בחיך: "אתה רואה, יש לי רישיון נהיגה באוטובוס. אם חס וחלילה אפול בעסק כאן - אעבוד אצלך בחברה". אפשרנו לו לשלם את מחיר המבנה בתשלומים, ותוך שלוש שנים הוא קנה את הבניין. אני נוהג לומר שאנחנו לא סובלים משיגעון גדלות. אין לנו אינטרס שהכול יהיה שלנו. צריך לפתח את יהודה ושומרון. זו המטרה. אם בנינו בניין, ואדם מסוים מוכן להשקיע מכספו ולקנות אותו, אין יותר טוב מזה.

להעביר את זה הלאה

מפנחס ולרשטיין שמעתי פעמים רבות את ארבע המילים האלה: "חשוב שלישובים יהיו נכסים". קביעה זו נכונה בהחלט. אם לא יהיו ליישוב נכסים, מניין יעמדו לרשותו האמצעים להחזיק רכזת תרבות, רכזת קהילה, ארכיון, ידיעון וכו'? בנינו בעפרה, במרכז היישוב, מרכז מסחרי קטן בכחצי מיליון שקל. מימון מחצית הסכום ניתן כ'ביסוס משקי' מהחטיבה להתיישבות, ולגבי החצי שנותר הצענו: "במשך שמונה שנים תשלמו לנו בכל חודש משכנתא בסך 8,000 שקל. בחלוף שמונה השנים - הבניין שלכם". היישוב השכיר את החנויות וכך כוסו דמי השכירות לחברה. כל זה נכון בתנאי אחד, שהצליח להשכיר את כולו, והוא כמובן עשה כל מאמץ ששום חנות לא תעמוד ריקה. כיום דמי השכירות הפכו להכנסה של היישוב המשמשת לצורכי הכלל. בלמעלה מעשרה יישובים בנימין פעלנו באופן דומה וכך סיפקנו להם מקורות הכנסה.

הרמטכ"ל דן שומרון בביקור במועצה האזורית מטה בנימין בשלהי שנות ה-80. מימין לרמטכ"ל פינחס ולרשטיין, עמרם מצנע (אלוף פיקוד מרכז) ודובי דינר

המירו את הצירופים הכלליים 'אזור תעשייה' ו'חברה מסחרית' בשמות המוכרים לכולנו, ואמרו מעתה: "אזור התעשייה שער בנימין" בניהול "החברה לפיתוח מטה בנימין". אכן הפינה למרכז המסחרי בשער בנימין הונחה בשנת תשנ"ו (1996), ומאז, ניהולו כעסק פרטי לכל דבר ועניין, נתון בידי "החברה לפיתוח".

מי שמאמין לא מפחד

הצלחנו לשכנע את המנהל, להקצות שלושה סן המגרשים ב"שער בנימין" לא לתעשייה אלא למסחר. אנו נהיה המשקיעים: נבנה בניינים ונשכיר אותם לסוחרים ולגופים שונים. את הבניין הראשון השכרנו ל"קופת חולים לאומית" ולסוחרים שרצו להפעיל במקום חנויות. עם סיום בניית הבניין הגדול השני, הזמנו למקום את רמי

עליון מהחלון האחורי וירה עשרות כדורים. איש מאנשי האוטובוס לא נפגע. המחבלים המשיכו במסע ההרג: הם התקדמו לכיוון בית אל ורצחו את דוד בוים, תלמיד מיהשיבה התיכונית, שעמד בכניסה ליישוב וחיכה לטרמפ.

דרך חיים

בעקבות ההרעה במצב בדרכים, תכננו מערך ההסעות דרש מאתנו "ללהטט": להעביר נוסעים מאוטובוס לאוטובוס גם 'באמצע הדרך'; להעביר נוסעים מאוטובוס ממוגן לאוטובוס רגיל, ולשלוח את האוטובוס הממוגן לנקודה אחרת, שם יפגוש נוסעים שאמורים לעבור בקטע דרך אחר המועד לפורענות. הכול לפי הנחיות גורמי הביטחון. התכנון בעידן שקדם למיגון, נתפס לפתע כמשחק ילדים.

הנסיעות בכלי רכב ממוגני ירי אינן רק צורך של מוסדות החינוך. התברר שבני משפחה שחיים מחוץ לאזור, חדלו לבקר את קרוביהם, תושבי בנימין, ואפילו לשמחות משפחתיות הם חוששים להגיע. משראתה המועצה שזה המצב, החליטה לארגן הסעות מיוחדות ופנתה אלינו להוצאת היזמה מן הכוח אל הפועל. בימי שישי הוצאנו הסעה מבנייני האומה ליישובים, ובמוצ"ש - מהיישובים לבנייני האומה. הנסיעה - ללא תשלום. כמו כן, לתושבים החוגגים שמחה ביישובם - הצענו אוטובוס להסעת האורחים מירושלים ליישוב במחיר מסובסד. האפשרות לקיים שגרת חיים בריאה בבנימין הפכה לצו השעה.

שער בנימין

שאלה לציבור: משרד התעשייה רוצה לפתח אזור תעשייה לרשות מקומית. את מי הוא יעדיף לביצוע המשימה: חברה עסקית או רשות מקומית? זו הייתה שאלה כמעט רטורית. כולנו יודעים שרשות מקומית היא בדרך כלל שם נרדף לגירעונות. כיוון שהמדינה מודעת לכך לא פחות מאתנו, היא מעוניינת שחברה כלכלית היא שתשווק את המגרשים באזור התעשייה. בתמורה לתשלום שתקבל אותה חברה פרטית עבור הקרקעות, היא תקבל עליה את האחריות לבניית תשתיות ומדרכות במקום, לשירותי ניקיון וכמובן - להצבת שמירה בכניסה סביב השעון כולל שבתות ומועדים וכיצא בזה.

ראש הממשלה בנימין נתניהו ורעייתו בטקס הנחת אבן הפינה ל"שער בנימין"

לא דיסקלקטית

"אז למה את לא נעזרת במה שמגיע לך? אל תקראי לזה 'הקלות' קראי לזה 'התאמות'. זה מה שמתאים לך כדי ללמוד" שינוי הגישה עשה את שלו והפריחה לא איחרה לבוא. תוך חצי שנה עליתי מ-3 יחידות באנגלית ל-5. הציונים עלו ואיתם הביטחון העצמי והמעמד החברתי. פתאום לא הייתי המוזרה, השפופה או הדחוייה.

גיליתי שאני מוכשרת באומנות ושצויר עושה לי טוב. גילתי שאני מצחיקה ורגישה וששמחים להיות בחברתי.

אמא שלי התגאתה בי בכל מקום, בהישגים, בציונים, ועדיין - לא הצליחה להכיר בכך שאני דיסקלקטית. כששאלתי אותה למה היא ענתה: "רק כשהיו לך ילדים את תביני שכל מה שעשיתי היה לטובתך, כדי שלא תותרי לעצמך, שתהיי לוחמת".

גדלתי להיות לוחמת. ובכל זאת אני חושבת שיש כמה קרבות שהיה אפשר לחסוך.

כיום יש לי ילדים. ארבעה במספר. השניים הגדולים נכנסו למסגרות לימוד וכל בוקר הם לוקחים כדור קטן. והם מוכשרים ומוצלחים!

כל אחד צריך תמיכה אחרת - הראשון לוקח כדור קטן בבוקר, לשני יש הקלות ולשלישי משקפיים.

אני מקווה שהילדים שלי אכן גדלים עם תחושת ערך עצמית גבוהה ושהם יעריכו את הגישה בה נקטנו כהורים. כולי תפילה שהם יגדלו להיות אנשים טובים ומאושרים ושישמחו בדרך בה גדלנו אותם.

לראיון קבלה. נכנסתי לחדר המנהל בחשש. הוא עיין בתעודה של כיתה ח':

בלתי מספיק, בלתי מספיק, בלתי מספיק, מצוין (התעמלות), בלתי מספיק, בלתי מספיק, מצוין (אומנות), בלתי מספיק...

כשסיים - הרים את ראשו אלי וחייך. אני השפלתי מבט.

"גב' פומרנץ הצעירה" הוא שאל, "את מעוניינת ללמוד פה?"

"כן" עניתי "אני מוכנה לעבוד קשה אבל לא תמיד הולך לי"

בשלב הזה הוא הכניס את אמי שביקשה ממנו בכל לשון של בקשה רק "להחזיק" אותי עד סוף כיתה יב'. הוא בתגובה חייך ואמר "לא רק שהיא תישאר פה עד י"ב, היא גם תסיים עם תעודת בגרות מלאה".

האמירה שלו הייתה לא ריאלית בעליל. אבל... הוא צדק!

בתחילת הלימודים זימנה אותי היועצת לשיחה ושאלה למה אני לא משתמשת בהקלות שקיבלתי. גוללתי בפניה את הסיבות.

היא בתגובה הורידה את המשקפיים שלה ואמרה: נראה לך הגיוני שאני אכנס ללמוד בלי המשקפיים שלי? הנעתי ראשי בשלילה.

הבת שלי לא דיסקלקטית!!! כן אמרה לי אמי כשמלאו לי 11, אחרי שני אבחונים שהוכיחו בדיוק ההפך. "סך הכל יש לך בעיה בדרך שבה העין מעבירה מסרים למוח ולכן את קוראת לאט ו'קופצות' לך האותיות מהדף".

כשנכנסתי לחטיבת הביניים זיכו אותי האבחונים ב'הקלות': תוספת זמן בבחינות, הקראת שאלות והתעלמות משגיאות כתיב. כמוכן שסירבתי לקבל אותם, מחשש שאקבל את תויות הדיסקלקטיות, ואז חלילה יתיישבו בי בבית.

לא מפתיע שההתדרדרות בלימודים היתה מהירה.

קראו לי עצלנית - נעלבת!

אמרו לי שאני לא מממשת את הפוטנציאל - כעסתי ונעצבתי.

חברות קראו לי טיפשה - ואני ביכיתי את ההגדרה. קראו לי חולמנית, רחפנית, אהבלה ועוד שלל דימויים.

ואני רק רציתי להיעלם, להיות שקופה, שהאדמה תפתח את פיה ותבלע אותי.

נקודת המפנה הגיעה בגיל 14, כשעשו איתי חסד והעיפו אותי מתיכון ה'רוא"ה היוקרתי והנחשב. זה מה שהציל אותי!

הגעתי לבית ספר 'נווה שרה הרצוג' יחד עם אמי

הכפת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

הפתרון לתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

סוכני ביטוח, מבוטחים פרטיים, מנהלי מחלקת תביעות רכב בחברות ביטוח, וראשי מועצות, משרדנו מעניק ייצוג בתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

בהצלחה רבה

לרבות גביית הכספים בפועל

לתיאום פגישה: עו"ד שמואל גייזלר 073-7051480

GEIZLER
LAW OFFICE LTD. 1993

מה יקרה

50 שנה לשחרור גוש עציון בעוז וגאון / ט"ז בתמוז 9 ביולי

גוש עציון חוגג 50 שנה לחזרה לשחרורו ביום לכל המשפחה בשמורת עוז וגאון. החל מהשעה 15:00 יתקיים הפנינג ענק לכל המשפחה עם מתנפחים, מעגל מתופפים, סדנת אומנות ועוד. בשעה 17:00 יפתח ערב עיון עם מופע מוזיקלי של מיאל ולהקתו ובשעה 18:00 רב שיח בהנחיית דרור אידר ובהשתתפות אנשי תקשורת והתיישבות. הכניסה חופשית. לפרטים: 050-5500834

ראשון | 9 ביולי

סטריטבול אפרת 2017 / ט"ז-ט"ו בתמוז 9-10 ביולי

בואו להשתתף ביומיים של כיף. בתכנית: תחרויות ומשחקים עם שחקן ליגת העל אדם אריאל, טורניר 3 על 3, תחרות הטבעות, תחרות שלשות ותחרות קליעות. פרסים שווים ביותר לזוכים - נעליים, תיקים, שוברים למסעדה ועוד! המשחקים הראשונים יחלו בשעה 16:00 בדיוק. רישום באתר מתנ"ס אפרת.

כנס קטיף לאחריות לאומית בניצן / ב' באב 25 ביולי

מה היא "אחריות לאומית"? כיצד ניתן להיאבק על אמונתנו אך יחד עם זאת להימנע מליבוי שגאה ומחלוקת? בית משתתפי הכנס: השרה איילת שקד, השר אורי אריאל, השר זאב אלקין ועוד. הכנס יתקיים באולפנת נווה דקלים בניצן, בין השעות 9:00 ל-16:00. לפרטים: www.mkatif.org

חמיישי בהר הזיתים
מאז ועד היום

מועצת בתי העלמין היהודיים בירושלים והמשרד לירושלים ומורשת מזמינים את הציבור ל:
עוליים ומסיירים בהר הזיתים
תוכנית סיורים בחודש תמוז עם מיטב המדריכים של עיר דוד

"אל הר בית ה" סיור מיוחד לקראת באב ט' ד' באב 27/7	"על אלה אני בוכיה" בעקבות אחרוני הנקברים בהר הזיתים במלחמת השחרור כ"ו בתמוז 20/7	"נחלתנו הנפכה לזרים" בעקבות עולי הרגל לאחר חורבן ירושלים י"ט בתמוז 13/7	"הפקדתי שומרים" בעקבות לוחמים וחולמים י"ב בתמוז 6/7	תולדות בית העלמין בהר הזיתים ה' בתמוז 29/6
--	---	--	--	--

האירוע מאושר ומאובטח ע"י כוחות הביטחון
 סכסוך אוטובוסים למוסדות חינוך
 הפעילויות ללא תשלום

הסיוע בהדרכת ירושלים הקדומה "עיר דוד"
 למידע, פרטים והרשמה מראש (חובה): *6033 | www.hazeitim.co.il
 בכל יום חמישי בשעה 16:30 בחניון גבעת התחמושת, ומשם הסעה להר הזיתים | כניסה חופשית | הרשמה מראש חובה

מה קורה?

לרחבת הדשא הענקית בעפרה ונהנה מההופעה שהתקיימה בשיתוף עם היישוב ומרכז צעירי בנימין השייך למתנ"ס בנימין. לפני העלייה לבמה, נפגש **אברהם טל** עם ראש מועצת בנימין **אבי רואה** **2** שאמר לו כי הוא "שמח לראות שצעירי בנימין זוכים לקבל הופעה מאחד האמנים המובילים בישראל".

פרידה בקבר יוסף ביום רביעי האחרון התקבצו כ-30 מנהלים ומנהלות ממרכז ישיבות בני עקיבא בשעת לילה מאוחרת כדי להיפרד **משוקי סט** מנהל הרכש והתפעול במרכז. תחילת הערב כללה ארוחה חגיגית ביקב כביר באלון מורה, שם זכו המנהלים לשיחה עם הח"כ **בצלאל סמוטריץ** ומפגש עם סגן ראש המועצה האזורית שומרון **דודי בן ציון**. בשעה אחת לפנות בוקר עלו המשתתפים על האוטובוס הממוגן ויחד נכנסו לקבר יוסף הצדיק בשכם כשהם מלווים בכוחות הביטחון **3**. **הרב דולי בסוק** שהיה אחראי על האווירה ליווה את הנסיעה לתוך שכם בשירה.

חוגגים עצמאות עם השגריר ביום שני השתתפה משלחת גדולה של ראשי רשויות ונציגי מועצת יש"ע **4** בחגיגות יום העצמאות האמריקאי המסורתיות בביתו של שגריר ארה"ב **דיוויד פרידמן**. חברי המשלחת שוחחו ארוכות עם השגריר פרידמן **5** ששמח על הגעתם. זוהי הפעם הראשונה בה התקבלה הזמנה למשלחת גדולה כזאת לחגיגות השגרירות האמריקאית, כאשר עד היום הזמנו לחגיגות הקונסוליה בלבד. מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** אמר: "שמחנו להשתתף בחגיגות יום העצמאות של ארה"ב בביתו של ידידנו השגריר דיוויד פרידמן. משלחת הנהגת ההתיישבות ממועצת יש"ע הזמנה לפני כחצי שנה לטקס ההשבעה של נשיא ארה"ב דונלד טראמפ, ונדמה כי זה מסמן שינוי גדול ביחסים בינינו לבין השלטון בארה"ב. אחרי 50 שנות התיישבות - הגיע הזמן."

אריאל ואת אוניברסיטת אריאל, ומלווים את העיר ואת אוניברסיטה במשך שנים. הייתה לי הזכות הגדולה להכריז על אריאל כעיר ואם בישראל לפני 19 שנים. לפני ארבע שנים הייתה לי הזכות להכריז על אוניברסיטת אריאל, אריאל תמיד תהיה חלק ממדינת ישראל". ראש העיר אריאל **אליהו שבירו** אמר: "אני סמוך ובטוח שרופאי העתידי יגיעו מאריאל, אותם ילדים ממערכת החינוך העירונית שמתהלכים בשבילי הקמפוס, לומדים במעבדות האוניברסיטה, מתחנכים על ברכי האקדמיה ויונקים מחכמתה".

נסיעה בטוחה לאחר שנים בהן נמנעה אפשרות מיגון רכבי ליסינג ביהודה ושומרון השבוע הגיעה הבשורה. בעקבות התערבות קב"ט מועצת יש"ע **שלמה ועקנין** בוועדת משנה יו"ש בראשות הח"כ **מוטי יוגב** מעתה ניתן למגן רכבי ליסינג במימון המדינה. לוועדה זומן גם ראש איגוד רכבי הליסינג יחד עם נציגי משרד התחבורה ומשרד הביטחון, ובסיכום הוחלט על הפתרון. הטפסים המעודכנים הועלו לאתר משרד התחבורה, ומעתה ניתן למגן גם רכבי ליסינג במימון המדינה. בעלי הרכבים נקראים להיכנס לאתר משרד התחבורה, להוריד את הטפסים ולהיכנס לתהליך מיגון רכביהם מפני אבנים ובקבוקי תבערה. הח"כ **מוטי יוגב** אמר: "חשוב להזכיר לכולנו ששום מיגון אינו אמור להוריד את הרגל מהגז במלחמה עם הטרור שמנסה לנשל אותנו מארצנו. אנו צריכים להילחם בטרור באופן בלתי מתפשר לצד שמירה על תושבי יהודה ושומרון".

אורות בעפרה למעלה מ-1,000 צעירים מאזור בנימין זכו בסוף השבוע שעבר להופעה אנרגטית של הזמר **אברהם טל** שהגיע ליישוב עפרה לרגל אירועי פתיחת הקיץ לצעירים במועצה. **טל** אמר לצעירים כי הוא "מתרגש להיות כאן. אתם אנשים טובים, תמשיכו להיות כאלה". בני הנוער הגיעו

דואגים לתשתיות שר האנרגיה **יובל שטייניץ** וראשי מועצת יש"ע ערכו השבוע דיון מיוחד בנושא תשתיות המים, החשמל והגז ביהודה ושומרון **1**. במפגש השתתפו ראשי רשויות מיהודה ושומרון, מהנדסי המים של הרשויות ונציגי המשרד. נציגי רשות המים הציגו את מערך איגום המים הזמני שתוכנן והוקם בחלקו ביישובים שסבלו מהפסקות מים ארוכות בקיץ הקודם. יו"ר מועצת יש"ע וראש מועצה אזורית מטה בנימין **אבי רואה** אמר בישיבה: "תפקידנו להביט קדימה ולוודא הקמת תשתיות עתידיות לאזור יהודה ושומרון על מנת להיערך כראות למיליון ישראלים שיגורו כאן בעוד כ-20 שנה. הטיפול בתשתיות המים, החשמל והגז לתעשייה חשוב לכל תושבי האזור ויסייע להתפתחות וליציבות באזור". שר האנרגיה **יובל שטייניץ** אמר למשתתפים: "לפני כשנה הייתה בעיה קשה של אספקת מים בחלק מהיישובים, וקיידמו מספר פעולות באופן מידי ויעיל, ביניהן חניכת הקידוח החדש באריאל, הובלת מים במכליות ויצירת איגוני מים, בכדי לטפל בבעיה. אני רואה חשיבות בתכנון תשתיות האזור לעתיד".

מאריאל תצא רפואה בשבוע שעבר הונחה אבן פינה לבניין הפקולטה לרפואה על שם ד"ר **מרים ושלדון אדלסון** באוניברסיטת אריאל בשומרון. הטקס התקיים במעמד ראש הממשלה **בנימין נתניהו**, שר החינוך חה"כ **נפתלי בנט**, שר הבריאות **יעקב ליצמן**, הזוג **אדלסון**, ראש עיריית אריאל **אלי שבירו**, נגיד אוניברסיטה **יגאל כהן-אורנד** ומכובדים נוספים. הפקולטה החדשה שהתחילה להיבנות תהיה הפקולטה השישית במספר ללימודי רפואה בישראל. "ההחלטה להקים בית ספר לרפואה הייתה קלה, אתם יכולים לדמיין ילד שאין לו רופא? ציין **אדלסון**, והוסיף: "בית הספר יהיה בעדיפות ראשונה שלי. אינני רוצה שמישהו יאמר שעליו לחכות חצי שנה ולהמתין לטיפול". ראש הממשלה נאם בטקס וציין כי "אנחנו אוהבים את

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: גרשון אלינסון, דוברת מועצה אזורית בנימין, בנימין שטרן, חיים צח - לע"מ, מירי צחי
הפקה: יש שחר **הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
ביהודה ושומרון וחבל עזה טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il